

DÉLMAGYARORSZÁG

75. évfolyam, 128. szám
1985. június 3., hétfő

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
SZEDED VÁROSI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

Havi előfizetési díj: 43 forint
Ára: 1.80 forint

Mire vállalkozik Sz. bácsi?

A második emeleten, a több száz lakásos szalagház legszebb erkélyének tulajdonosa Sz. bácsi. Önyírja a gyepet, locsolja esténként a tujacserjéket, s a ház hátsó frontján, a garázsok előtt, rózsát futtat föl az esővédő tetőre. Sz. bácsinak már rangja, tekintélye van a házban, nem véletlen hát, hogy az egyik lakógyűlésen még arra is megkérték lakótársai, ugyan nézzen már utána, miért emelkedtek az idén közös költségeik családunként és havonta 50–60 forinttal. Sz. bácsi vállalta, s teljesítette. Később, egy futó beszélgetésben mégis azt mondta: nem szívesen lenne a harminclakásos lépcsőház lakóinak közös képviselője. Ő tudja, mire alapozza ezt a kijelentést.

Magyarázat nélkül is kezdem érteni... Előttem van napok óta a Csongrád Megyei Népi Ellenőrzési Bizottság elé terjesztett összefoglaló jelentés a lakásépítő- és fenn tartó szövetkezetek tevékenységének vizsgálatáról. A 14 oldalas jelentést 12 oldalnyi példatár egészíti ki, s ha csak ez utóbbiból szemezgetnénk, valószínűleg sikerülne több ezer szegedi lakásszövetkezeti tag kedélyét fölborzolni. (Csongrád megyében egyébként 43 lakásszövetkezethez 12 ezer 164 lakás tartozik, a legnagyobbhoz, a szegedi Északhoz 2670 lakás, a legkisebbekhez egy-két tucatnyi.) Az eltérő sajátosságokból eredően eltérő módszerek és megoldások jellemzik az egyes lakásszövetkezeteket. Van, amelyiknek a tagjai — a földszinti üzletek bérleti díjából származó szép summa miatt — jóformán ingyen laknak, közös költségeiket fedezik a befolyt bevételek. Van, amelyikben az egy négyzetméterre jutó évi üzemeltetési költség 11,5 forint. (Csanyteleken), s van, ahol 78,8 forint. (Az Anna-presszó fölött lakók közösségében. A megyei átlag egyébként 47 forint.)

Noha, háttérül szolgálnak mondandóhoz ezek az adatok, nem szélsőségekről akarok írni, hanem arról az egyre sürgetőbb feladatról, amelyet a megyei NEB múlt heti ülésén valaki így jellemezett. „hatékonyabban kell működtetni a tagság érdekvédelmi fórumait.” Miről is van szó? Ezt a népi ellenőrök jelentése így fogalmazta meg: „Törekednek a közzétételek és a küldöttértekezletek rendszeres megtartására. Az azokon való részvétel azonban nem teljes körű, az érdeklődés sokszor minimális, összességében nagyfokú passzivitás és közömbösség nyilvánul meg. A megkérdőjeleztek egy része úgy nyilatkozott, hogy úgyis a vezetőség akarata érvényesül... Különösen a növekvő üzemeltetési költségekkel szemben merültek fel észrevételek. A vezetőség ezeket általában megindokolja, így végül is a tagság tudomásul veszi.”

Tudomásul, bizony. Már ami a tudomására jut. Arra biztosan nem bántottak volna rá az egyik lakásszövetkezet tagjai, hogy a fizetett alkalmazottak üdülésére Siófokon üdülőt béreljenek. S ott 1983 és 1984 három nyári hónapjában 54-en (közülük négyen kívülállók, illetve a többségében családtagok) üdüljenek, személyenként és naponta 15 forintért! (Az idegenek is csak harmincért!) Ismét idézek a jelentésből: „az üdülők befizetési a bérleti díj 3,2, illetve 4,6 százalékát fedezték. A két évben az 54 személy üdültetése 220 ezer 930 forintjába került a szövetkezet tagságának.” Kiszámoltam: minden, jobbára kispénzű lakásszövetkezeti tag 82 forinttal járult hozzá ehhez az üdültetéshez. Gyanítom: tudtán kívül. Hiszen, a szövetkezet által hozzá eljutott elszámolásban a „jóléti és kulturális költségek” rubrikában szereplő összeg igazí rendeltetéséről vajmi kevés fogalma lehetett... Arról már több, hányféle karbantartási munkára lett volna elég a 220 ezer forint.

Ki hibáztatható ezért? A lakásszövetkezeti tagsági jogaival ugyan tisztában levő állampolgár, aki azonban képtelen időt szakítani minden kimutatás, könyvelés, „zárszámadás” áttanulmányozásra (meg talán a kellő hozzáértése sincs meg...) vagy azok a megbízottak, akik képzettségük, gyakorlatuk birtokában felelősek volnának a tagság érdekeinek védelméért, de nem állnak hivatásuk magaslatán? (Annak ellenére nem, hogy javadalmazásuk egyes esetekben kiugróan magas jövedelmet eredményezhet. „Az egyik szövetkezetnél az elnök egyhavi jövedelme 1984-ben megközelítette a 13 ezer forintot... A társadalmi elnökök tiszteletdíja az évi 2–3 ezer forinttól kb. 40 ezer forintig terjed.”)

Kiragadott példánk természetesen nem jellemzik a lakásszövetkezeti mozgalom egészét. A népi ellenőri vizsgálatnak sem a kirívó esetek föltárása volt az elsődleges célja — noha az utóbbi időben megszaporodtak a NEB-nek címzett közérdekű bejelentések. Sokkal inkább az a törekvés vezérelte a népi ellenőroket és a vizsgálatban közreműködő társadalmi szervezeteket, valamint a PM Ellenőrzési Főigazgatóságának megyei munkatársait, hogy a közvélemény figyelmét ráirányítsák a lakásszövetkezeti mozgalom fontosságára, fórumrendszerének hatékonyabbá tételére, a tagság befizetéseinek nagyobb nyilvánosság előtti ésszerű és célszerű elosztására, az érdektelenség megszüntetésére, hogy aki szavaz, ezután jobban megfontolja, mire voksol.

Azzal a nem titkolt céllal, hogy Sz. bácsi se riadjon vissza a közös képviselői szerep fölvállalásától.

Pályi Katalin

Nemzetiségi találkozó

Az újszegedi November 7. Művelődési Házban gyűltek össze pénteken este a nemzetiségi képviselői, hogy a béke- és barátsági hónap keretében együtt ünnepljék a fasizmus felett aratott győzelem 40. évfordulóját. A Hazafias Népfront városi bizottsága keretében működő délszláv, román és szlovák nemzetiségi klubok szervezték az összejövetelt, melyen ott volt a néhány napja Szegeden tartózkodó jugoszláv pártdelegáció, Bosko Kovacevicnek, a Jugoszláv Kommunista Szövetsége Szabadkai Községi Bizottsága elnöksége tagjának vezetésével, és a HNF által meghívott Djeno Andrekovity vezette szabadkai küldöttség.

Kimpián Péter főiskolai tanáreged köszöntőjében elmondta: „A mi generációnk már olyan korban született, hogy a béke nekünk természetes állapot. A gyakorlótéren vaktölténnel lövöldöztünk, értjük, de nem éljük meg a költők békefóhászát.”

Ezután dr. Ruzs Mirk, az Országos Béketanács tagja, a Magyarországi Délszlávok Demokratikus Szövetségének elnöke beszélt a 40. évforduló kapcsán az ideai békehónap eseménysorozatának különleges jelentőségéről.

A találkozó ünnepi műsorát a többszörös aranyplakettes Szabadkai Tambura Zenekar szolgáltatta Stipan Jaramazovic vezetésével, és fellépett Irena Berkes énekesnő.

Az együttműködés tehe-

tőségeiről, a nemzetiségi helyzetéről beszélgettünk a meghívottakkal.

Djeno Andrekovity: Jugoszláviában büszkék lehetünk az egyenjogúsági politikában elért eredményeinkre, ha van is még sok tennivalónk. Nemzetiségi politikánk nemcsak dokumentumokból áll, a mindennapok gyakorlatává is vált. Ha nem így lenne,

nem lenne ilyen jó kapcsolatunk Magyarországgal és Csongrád megyével. 1962 óta járok ide rendszeresen. Tapasztalataim szerint itt is nagy a fejlődés ezen a téren. A gyakorlati eredményekre gondolok.

Stipan Knezevic: Az itt tapasztalt nyitott, őszinte, becsületes légkör biztosítéka a jó együttműködésnek. A nemzetiségi ügynek

gondos ápolása közös érdekünk. Ezen túlmenően mindkét ország számára fontos a jó viszony, a már hagyományossá vált tapasztalatcsereik segítenek abban, hogy az egyikünk sikertelen lépését a másik már ne kövesse el, vagy éppen az egyik helyen elért eredményeket a másik országban is hasznosíthassák.

Béke- és barátsági hónap

Összejövetel Ópusztaszeren

Igy igazán kellemes környezetben, jó hangulatban kezdődött el Ópusztaszeren, a kispári emlékháznál a népfőnt megyei bizottsága és a Kiosz megyei vezetősége által szervezett béke- és barátsági találkozó, ahol Budai Antalné, a Kiosz megyei titkára üdvözölte a vendégeket és a megjelent mesterembereket. Ünnepi beszédet Sebestyén Nándorné, az Országos Béketanács elnöke mondott.

Belpolitikai életünk aktuális eseményeiről, az országgyűlési és tanácsi választásokról szólva hangsúlyozta a szónok: a népszavazás előkészítése, a jelölő gyűlések — s majd a június 8-i választás — a nemzeti egyetértés megőrzésének próbatétele. Ezt az egyetértést tükrözte és erősítette az országszerte tömeges részvételével megtartott béke- és barátsági hónap is. Sebestyén Nándorné beszédében visszapillantott az ország elmúlt

négy évtizedes fejlődésére, szölt a világ békeszerető népeinek közös harcáról, a békét fenyegető fegyverkezési verseny beláthatatlan következményeiről.

A Béke-világutánc fölhívása így hangzik: „1985 legyen minden békeszerető erő összefogásának az esztendeje.” Az Országos Béketanács elnöke fölkérte az ópusztaszeri találkozó résztvevőit is, e gondolatok jegyében tegyenek hitet a béke ügye mellett.

A Dalstaféták együttes hangulatos éneklésével, majd az Internacionálé hangjával ért véget a béke- és barátságtalálkozó hivatalos része, melyet a szabadban elfogyasztott közös ebéd követett.

Ezt az alkalmat használta föl a Kiosz arra, hogy a legjobb munkát végző kispári munkabrigádokat kitüntetésben részesítse.

Az országos vezetőség Kiváló Kispári Munkabrigád kitüntetését a nagymágocsi

Markovics Mihály ötszörös kiváló kispári brigádjá vette át. A Kiosz vezetőségének második fokozatú kitüntetését a Vedres István brigád, valamint a Mindszenti Hámán Kató munkabrigád érdemelte ki. Az alapszervezeti vezetőség első fokozatú kitüntetését a szegvári Március 15., a tömörkényi Farkas Bertalan, az apátfalvi Zrínyi Ilona, a sándorfalvi Október 6. és a Mindszenti József Attila brigád kollektívája kapta.

A Hazafias Népfront Országos Titkársága Kiváló Társadalmi Munkáért plaketjét Inzsel Ottó, a HNF Országos Tanácsának osztályvezetője adta át a kistéleki Vedres István munkabrigádnak. Kiemelkedő egyéni társadalmi munkája elismeréseként Kiváló Társadalmi Munkás kitüntetését kapott Széll Imre Kovács kispáros (Makó), Vincze Ferenc villanyszerelő és Boros Sándor kőműves (Szeged).

Könyves hét vége

A „csúcsforgalom” az idei könyvhéten hét végére esett: vasárnap estig az ünnepi alkalomra kibocsátott kötetek 80 százalékát megvásárolták. Remélhetően azért, hogy el is olvassák ezeket — mint fotóriporterünk, Nagy László képeinek szereplői. (A könyvhétvége szegedi eseményeiről, hangulatáról lapunk 3. oldalán tudósítunk.)

